

Коли все за словником

Дмитро Білоус

Для діалогу до п'єси
переклав один поет
з вірша пушкінського "Бесы"
найвідоміший куплет.

Пушкін слово легко ронить, —
скільки чару в нього тут:
"...Домового ли хоронят,
Ведьму ль замуж выдають?"

Перекладач "строчку гонит",
а слова його повзуть:
"...Дідька лисого хоронять,
відьму заміж оддають..."

Він читав мені, я слухав.
— Ну то як? — він брови звів.
Я потилицю почухав,
обережно відповів:

— Є рядки, слова, є рима,
Пушкіна ж — нема й знаку. —
Зміряв він мене очима:
— Тут усе по словнику!

— В тім-то й річ: коли буквально
підставляєш точно те ж,
дідька лисого нормально
хоч рядок перекладеш!